

✧ Texty na tento týden – Daniel 12

✧ Základní verš

„Prozíraví budou zářit jako záře oblohy, a ti, kteří mnohým dopomáhají k spravedlnosti, jako hvězdy, navěky a navždy.“ (Da 12:3)

Kniha Daniel začíná Nebúkadnesarovým napadením Judska a odvedením zajatců do Babylónu. Celá kniha naopak končí povstáním Michaela, který vysvobozuje Boží lid z Babylónu posledních dnů. Celá kniha Daniel poukazuje na to, že v závěru, v úplném závěru, Bůh ve prospěch svého lidu udělá všechno, co je nezbytné pro jeho záchranu.

Jak jsme již viděli, Daniel a jeho společníci zůstávají Bohu věrní a prokazují uprostřed zkoušek a trápení ve vyhnanství jedinečnou moudrost. Podobně to bude i s Božím lidem v době konce, když bude čelit utrpění. Boží následovníci zůstanou věrní – a to zejména tehdy, když nastane „doba soužení, jaké nebylo od vzniku národa až do této doby“ (Da 12,1). Podobně jako Daniel a jeho přátelé v Babylóně projeví moudrost a pochopení. Moudrost nebudou prožívat jen jako osobní ctnost, ale jejím důsledkem bude oddanost a touha vést druhé ke spravedlnosti. Někteří zemřou nebo budou vystaveni smrti a navrátí se do prachu, ale nakonec budou vzkříšeni pro věčnost. Jak říká biblický text: „Mnozí z těch, kteří spí v prachu země, procitnou; jedni k životu věčnému, druzí k pohaně a věčné hrůze.“ (Da 12,2)

✧ Týden ve zkratce:

- Náš ochránce Mikael
- Zapsání v knize
- Vzkříšení
- Zapečetěná kniha
- Čekání
- Podněty k zamyšlení

NE 22. března – Náš ochránce Mikael

Da 12:1 „V oné době povstane Mikael, velký ochránce, a bude stát při synech tvého lidu. Bude to doba soužení, jaké nebylo od vzniku národa až do této doby. V oné době bude vyproštěn tvůj lid, každý, kdo je zapsán v Knize.“

Ř 8:34 „Kdo je odsoudí? Vždyť Kristus Ježíš, který zemřel a který byl vzkříšen, je na pravici Boží a přimlouvá se za nás!“

Žd 7:25 „Proto přináší dokonalé spasení těm, kdo skrze něho přistupují k Bohu; je stále živ a přimlouvá se za ně.“

Zj 12:7 „A strhla se bitva na nebi: Michael a jeho andělé se utkali s drakem.“

Da 11:40-45 „⁴⁰V době konce se s ním srazí král Jihu, ale král Severu proti němu zaútočí s vozbou a jízdou a obrovským loďstvem. Přitáhne proti zemím, zaplaví je a potáhne dál. ⁴¹Přitáhne i do nádherné země a mnozí klesnou. Z jeho rukou uniknou jen títo: Edóm, Moáb a přední z Amónovců. ⁴²Vztáhne svou ruku na četné země; ani egyptská země nevyvázne. ⁴³Získá vládu nad skrytými poklady zlata a stříbra a všemi egyptskými drahocennostmi. V jeho průvodu budou i Lúbijci a Kúšijci. ⁴⁴Ale vyděsí ho zprávy z východu a ze severu. Vytáhne s velikým rozhořčením, aby mnohé zahladil a vyhubil jako klaté. ⁴⁵Postaví své přepychové stany od moří k hoře svatě nádhery. Pak přijde jeho konec a nikdo mu nepomůže.“

Da 12:2 „Mnozí z těch, kteří spí v prachu země, procitnou; jedni k životu věčnému, druzí k pohaně a věčné hrůze.“

Da 7:9-14 „⁹Viděl jsem, že byly postaveny stolce a že usedl Věkovitý. Jeho oblek byl bílý jako sníh, vlasy jeho hlavy jako čistá vlna, jeho stolec – plameny ohně, jeho kola – hořící oheň. ¹⁰Řeka ohnivá proudila a vycházela od něho, tisíce tisíců sloužily jemu a desetitisíce desetitísiců stály před ním. Zasedl soud a byly otevřeny knihy. ¹¹Tu jsem viděl, že pro ta troufalá slova, která roh mluvil, viděl jsem, že to zvíře bylo zabito, jeho tělo zničeno a dáno k spálení ohněm. ¹²Zbylým zvířatům odňali jejich vladařskou moc a byl jim ponechán život do určité doby a času.“

¹³Viděl jsem v nočním vidění, hle, s nebeskými oblaky přicházel jakoby Syn člověka; došel až k Věkovitému, přivedli ho k němu. ¹⁴A byla mu dána vladařská moc, sláva a království, aby ho uctivali všichni lidé různých národností a jazyků. Jeho vladařská moc je moc věčná, která nepomine, a jeho království nebude zničeno.“

PO 23. března – Zapsání v knize

Da 12:1 „*Bude to doba soužení, jaké nebylo od vzniku národa až do této doby. V oné době bude vyproštěn tvůj lid, každý, kdo je zapsán v Knize.*“

Zj 17:8 „*Ta dravá šelma, kterou jsi viděl, byla a není; vystoupí ještě z propasti, ale půjde do záhuby. A užasnou ti obyvatelé země, jejichž jméno není od založení světa zapsáno v knize života, až uvidí, že ta dravá šelma byla a není, a zase bude.*“

Zj 16 „¹A slyšel jsem mocný hlas ze svatyně, jak praví sedmi andělům: „Jděte a vylejte těch sedm nádob Božího hněvu na zem!“ ²První anděl šel a vylil svou nádobu na zem: a zlé, zhoubné vředy padly na lidi označené znamením dravé šelmy a klekající před jejím obrazem. ³Druhý vylil svou nádobu na moře: a změnilo se v krev jako krev zabitého a všechno živé v moři zahynulo. ⁴Třetí vylil svou nádobu na řeku a prameny vod: a změnilo se v krev. ⁵Tu jsem slyšel, jak praví anděl, který má moc nad vodami: „Spravedlivý jsi, Bože, svatý, který jsi a kterýs byl, že jsi vynesl tento rozsudek: ⁶těm, kdo prolili krev svatých a proroků, dal jsi pít krev; stalo se jim po zásluze!“ ⁷A od oltáře jsem slyšel hlas: „Ano, Pane Bože všemohoucí, pravé a spravedlivé jsou tvé soudy.“ ⁸Čtvrtý anděl vylil svou nádobu na slunce: a byla mu dána moc spalovat lidi svou výhní. ⁹Lidé hynuli nesmírným žárem a proklínali Boha, který má moc nad takovými pohromami; ale neobrátili se, aby mu vzdali čest. ¹⁰Pátý anděl vylil svou nádobu na trůn šelmy: a v jejím království nastala tma, ¹¹lidé se bolestí hryzali do rtů a trýznění vředy rouhali se nebeskému Bohu, ale neodvrátili se od svých činů. ¹²Šestý anděl vylil svou nádobu na velkou řeku Eufrat: a její voda vyschla, aby byla připravena cesta králům od východu slunce. ¹³A hle, z úst draka i z úst dravé šelmy a z úst lživého proroka vystoupili tři nečistí duchové, podobní ropuchám. ¹⁴Jsou to duchové ďábelští, kteří činí zázračná znamení. Vyšli ke králům celého světa, aby je shromáždili k boji v rozhodující den všemohoucího Boha. ¹⁵„Hle, přicházím nečekaně jako zloděj! Blaze tomu, kdo bdí a stráží svůj šat, aby nechodil nahý a nebylo vidět jeho nahotu!“ ¹⁶Shromáždili ty krále na místo zvané hebrejsky Harmagedon. ¹⁷Sedmý anděl vylil svou nádobu do ovzduší a z chrámu od trůnu zazněl mocný hlas: „Stalo se!“ ¹⁸A rozpoutaly se blesky, hřmění a burácení, a nastalo hrozné zemětřesení, jaké nebylo, co je člověk na zemi; tak silné bylo to zemětřesení. ¹⁹A to veliké město se roztrhlo na tři části a města národů se zřítily. Bůh se rozpomenul na veliký Babylon a dal mu pít z poháru vína svého trestajícího hněvu. ²⁰Všechny ostrovy zmizely, po horách nezůstalo stopy. ²¹Na lidi padaly z nebe kroupy těžké jako cent; a lidé proklínali Boha za pohromu krupobití, protože ta pohroma byla strašná.“

Zj 18:20-24 „²⁰Raduj se, nebe a svatí, apoštolové i proroci, protože Bůh vynesl nad tím městem rozsudek, jaký ono vyneslo nad vámi. ²¹A jeden silný anděl pozvedl balvan, těžký jako mlýnský kámen, vrhl jej do moře a zvolal: „Tak rázem bude svržen Babylon, to veliké město, a nebude po něm ani památka. ²²Nikdy už v tobě nezazní hudba, nezve se harfa, píšťala ani trubka, nikdy už v tobě nebude řemeslník ani umělec, nikdo už v tobě neuslyší zvuk mlýnů, ²³nikdy už v tobě nezasvitne světlo lampy, nikdo už v tobě nezaslechne hlas ženicha a nevěsty. Tvoji obchodníci vládli světem a tvé čarovné nápoje mámily celé národy; ²⁴ve tvých zdech tekla krev proroků a svatých a všech zavražděných na zemi.““

Ex 32:32 „Můžeš jim ten hřích ještě odpustit? Ne-li, vymaž mě ze své knihy, kterou píšeš!“

L 10:20 „Ale neradujte se z toho, že se vám podrobují duchové; radujte se, že vaše jména jsou zapsána v nebesích.“

Ž 69:29 „Necht jsou vymazáni z knihy živých, nezapsáni mezi spravedlivé.“

Fp 4:3 „Ano i tebe prosím, můj věrný druhu, ujmí se jich; vždyť vedly zápas za evangelium spolu se mnou i s Klementem a ostatními spolupracovníky, jejichž jména jsou v knize života.“

Zj 3:5 „Kdo zvítězí, bude oděn bělostným rouchem a jeho jméno nevymažu z knihy života, nýbrž přiznám se k němu před svým Otcem a před jeho anděly.“

Zj 17:8 „*Ta dravá šelma, kterou jsi viděl, byla a není; vystoupí ještě z propasti, ale půjde do záhuby. A užasnou ti obyvatelé země, jejichž jméno není od založení světa zapsáno v knize života, až uvidí, že ta dravá šelma byla a není, a zase bude.*“

Zj 21:27 „*A nevstoupí tam nic nesvatého ani ten, kdo se rouhá a lže, nýbrž jen ti, kdo jsou zapsáni v Beránkově knize života.*“

Ž 56:9 „*O mém vyhnání si vedeš záznam; ukládej si do měchu mé slzy. Což je v svých záznamech nemáš?*“

Mal 3:16 „*Tedy ti, kteří se bojí Hospodina, o tom rozmlouvali; Hospodin to pozoroval a slyšel. A byla před ním sepsána pamětní kniha se jmény těch, kteří se bojí Hospodina a mají na mysli jeho jméno.*“

PÁ 27. března – Podněty k zamyšlení

„Prorocství ukazují řadu událostí, které budou předcházet zahájení soudu. To platí zvláště o biblické knize Daniel. Pán však proroka Daniela vyzval, aby tu část prorocství, která se vztahuje na dobu konce, zavřel a zapečetil, až do doby konce“ (Da 12,4). Teprve tehdy – až dospějeme do určené doby – může být hlásáno poselství o soudu, založené na splnění předchozích prorocství. V době konce, jak napsal prorok, budou mnozí zmateně pobíhat, ale poznání se rozmnoží (Da 12,4).

Apoštol Pavel varoval církev, aby neočekávala příchod Ježíše Krista za jeho života. Ten den „nenastane“, napsal, „dokud nedojde ke vzpouře proti Bohu a neobjeví se člověk nepravosti“ (2Te 2,3). Teprve po velkém odpadnutí a dlouhém období vlády „člověka nepravosti“ můžeme očekávat Kristův příchod. „Člověk nepravosti“, nazývaný také „tajemství nepravosti“, „syn zatracení“ a „ten hříšný“, představuje papežství, které – jak předpověděla prorocství – mělo vládnout 1 260 let. Toto období skončilo v roce 1798. Druhý příchod Ježíše Krista nemohl tedy nastat před uvedeným rokem. Pavlovo varování platí pro celé křesťanské období až do roku 1798. Teprve po tomto datu má být hlásáno poselství o Ježíšově druhém příchodu.“

(GC 355.356; VDV 237)

Otázky k rozhovoru

1. Jakému nebezpečí se vystavujeme, když stanovujeme přesná data závěrečných událostí, nebo dokonce druhého příchodu Krista? Jaký vliv může mít na víru lidí zjištění, že takto stanovené termíny nebyly správné? Jaký důležitý prorocký princip nacházíme v Kristových slovech ve verši J 14,29? Jak vám tento text pomáhá pochopit význam prorocství pro náš duchovní život a jak nás chrání před pádem do pasti různých falešných předpovědí?

J 14:29 „Řekl jsem vám to nyní předem, abyste potom, až se to stane, uvěřili.“

2. Uvažujte společně o vašich odpovědích na závěrečnou otázku v pondělní lekci. Proč je pravda o Kristově spravedlnosti naší jedinou nadějí na to, že budeme „zapsáni v Knize“? Jakou nadějí bychom měli, nebýt Krista a jeho obětí?

ÚT 24. března – Vzkříšení

Da 12:2.3 „²Mnozí z těch, kteří spí v prachu země, procitnou; jedni k životu věčnému, druzí k pohaně a věčné hrůze. ³Prozírání budou zářit jako záře oblohy, a ti, kteří mnohým dopomáhají k spravedlnosti, jako hvězdy, navěky a navědy.“

Gn 3:19 „V potu své tváře budeš jíst chléb, dokud se nenavrátiš do země, z níž jsi byl vzat. Prach jsi a v prach se navrátiš.“

1K 15:54 „A když pomíjitelné obleče nepomíjitelnost a smrtelné nesmrtelnost, pak se naplní, co je psáno: ‚Smrt je pohlcena, Bůh zvíťazil!‘“

Ř 8:18 „Soudím totiž, že utrpení nynějšího času se nedají srovnat s budoucí slávou, která má být na nás zjevena.“

Žd 2:14.15 „¹⁴Protože děti spojuje krev a tělo, i on se stal jedním z nich, aby svou smrtí zbavil moci toho, kdo smrtí vládne, totiž ďábla, ¹⁵a aby tak vysvobodil ty, kdo byli strachem před smrtí drženi po celý život v otroctví.“

ST 25. března – Zapečetěná kniha

Da 12:4 „A ty, Danieli, udržuj ta slova v tajnosti a zapečeť tuto knihu až do doby konce. Mnozí budou zmateně pobíhat, ale poznání se rozmnoží.“

J 14:29 „Řekl jsem vám to nyní předem, abyste potom, až se to stane, uvěřili.“

Da 10 „¹V třetím roce vlády Kýra, krále perského, bylo Danielovi, který byl pojmenován Beltšasar, zjeveno slovo. A to slovo je pravdivé; týká se velké strasti. Pochopil to slovo. Pochopení mu bylo dáno ve vidění. ²V těch dnech jsem já, Daniel, truchlil po celé tři týdny. ³Chutný chléb jsem nejedl, maso a víno jsem nevzal do úst, ani jsem se nepotíral mastí až do uplynutí celých tří týdnů. ⁴Dvacátého čtvrtého dne prvního měsíce jsem byl na břehu veliké řeky zvané Chidekel. ⁵Pozvedl jsem oči a spatřil jsem, hle, jakýsi muž oblečený ve lněném oděvu. Na bedrech měl pás z třpytivého zlata z Úfazu. ⁶Tělo měl jako chrysolit, tvář jako blesk, oči jako hořící pochodně, paže a nohy jako lesknoucí se bronz a zvuk jeho slov byl jako hrozný hluk. ⁷Já, Daniel, jsem to vidění viděl sám. Muži, kteří byli se mnou, žádné vidění neviděli, ale padlo na ně veliké zděšení a uprchli do úkrytu. ⁸Zůstal jsem sám a viděl jsem to veliké vidění, ale nezůstala ve mně síla. Velebnost mé tváře se změnila a byla zcela porušena; nezachoval jsem si sílu. ⁹Slyšel jsem zvuk jeho slov, a jak jsem zvuk jeho slov uslyšel, přišly na mě mráčky a padl jsem na tvář, totiž tvářím na zem. ¹⁰A hle, dotkla se mě ruka a zatřásla mnou, takže jsem se pozvedl na kolena a dlaně rukou. ¹¹Muž mi řekl: ‚Danieli, muži vzácný, pochop slova, která k tobě budu mluvit. Stůj na svém místě. Jsem poslán k tobě.‘ Když se mnou mluvil to slovo, stál jsem a chvíli jsem se. ¹²Řekl mi: ‚Neboj se, Danieli, neboť od prvního dne, kdy ses rozhodl porozumět a pokořit se před svým Bohem, byla tvá slova vyslyšena, a já jsem proto přišel. ¹³Avšak ochránce perského království stál proti mně po jedenadvacet dní. Dokud mi nepřišel na pomoc Míkael, jeden z předních ochránců, zůstal jsem tam u perských králů. ¹⁴Přišel jsem, abych tě poučil o tom, co potká tvůj lid v posledních dnech, neboť vidění se týká těchto dnů.‘ ¹⁵Když ke mně promluvil tato slova, sklonil jsem tvář k zemi a oněměl jsem. ¹⁶A hle, kdosi podobný lidským synům se dotkl mých rtů. Otevřel jsem ústa a promluvil jsem k tomu, který stál proti mně: ‚Můj pane, pro to vidění mě sevřely křeče a nezachoval jsem si sílu. ¹⁷Jak by mohl služebník tohoto mého pána mluvit s tímto mým pánem? Od té doby není ve mně síla a nezůstal ve mně dech.‘ ¹⁸Opět se mě dotkl kdosi, kdo vypadal jako člověk, a dodal mi sílu. ¹⁹Řekl: ‚Neboj se, muži vzácný, pokoj tobě! Vzchop se, vzchop se!‘ Když se mnou mluvil, nabyt jsem síly. Řekl jsem: ‚Ať můj pán mluví, neboť jsem již posílen.‘ ²⁰Řekl: ‚Víš, proč jsem k tobě přišel? Nyní se opět vrátím, abych bojoval s ochráncem Peršanů. Odcházím, a hle, přichází ochránce Řeků. ²¹Zajisté, oznámím ti, co je zapsáno ve spisu pravdy. Není nikoho, kdo by mi dodával sílu v těch věcech, kromě vašeho ochránce Míkaela.‘“

Da 11 „¹V prvním roce vlády Darjaveše médkého jsem stál při něm, abych mu dodával sílu a byl mu zástíto. ²Nyní ti tedy oznámím pravdu: Hle, v Persii povstanou ještě tři králové. Čtvrtý pak nabude většího bohatství než ostatní. Jakmile získá sílu ze svého bohatství, vyburcuje všechno proti řeckému království. ³Povstane však bohatýrský král, bude vládnout nad obrovskou říší a dělat, co se mu zlíbí. ⁴Ale až bude pevně stát, bude jeho království rozloženo, rozděleno podle čtyř nebeských větrů, avšak ne jeho potomkům; nebude to už říše, jaké vládla on, neboť jeho království bude rozvráceno a dostane se jiným, nikoli jím. ⁵Tu se vzmuže král Jihu, ale jeden z jeho velitelů se vzmuže víc než on a bude vládnout. Bude vládnout nad nesmírnou říší. ⁶Po uplynutí několika let se spojí: dcera krále Jihu přijde ke králi Severu, aby ujednala smír; avšak paže si neuchová sílu, jeho paže neobstojí. Dcera bude v té době vydána záhubě i s těmi, kteří ji přivedli, i s tím, který ji zplodil, a s tím, kdo jí byl oporou. ⁷Avšak na jeho místo postoupí výhonek z jejích kořenů, přitáhne proti vojsku a vejde do pevnosti krále Severu a bude tam prosazovat svou sílu.“

⁸I jejich bohy s jejich litými sochami a vzácnými nádobami, stříbro a zlato odveze do zajetí do Egypta; pak několik let nechá krále Severu na pokoji. ⁹Ten sice vtrhne do království krále Jihu, ale vrátí se do své země. ¹⁰Jeho synové však budou válčit a shromáždí nesmírné množství vojska. Jeden z nich přitáhne, přičene se jako povodeň a bude válčit dál až k jeho pevnosti. ¹¹Král Jihu se rozhodne, vytáhne a bude s ním, s králem Severu, bojovat; ten sice postaví nesmírné množství vojska, ale to množství bude vydáno do rukou onoho. ¹²To množství bude odvedeno. Jeho srdce zpychne. Pobjíje desetitisíce, avšak moc si neudrží. ¹³Král Severu se vrátí a postaví ještě nesmírnější množství, než bylo první, a po určité době, po několika letech, přitáhne s velikým vojskem a obrovským vybavením. ¹⁴V té době se mnozí postaví proti králi Jihu a synové rozrytnou tvého lidu se pozdvihnou, aby se potvrdilo vidění, avšak klesnou. ¹⁵Král Severu opět přitáhne, nasype náspy a zmocní se opevněného města. Paže Jihu neobstojí, ani lid jeho vybraných sborů nebude mít sílu, aby obstál. ¹⁶Ten, který přitáhne proti němu, bude dělat, co se mu líbí, a nikdo před ním neobstojí. Zastaví se i v nádherné zemi a jeho ruka přinese zkázu. ¹⁷Pojme úmysl zmocnit se celého jeho království, ujedná s ním smír a dá mu jednu z dcer, aby království strhla do zkázy. Ale ona nebude stát při něm. ¹⁸Pak obrátí tvář k ostrovům a mnohých se zmocní, avšak jeden konzul učiní přítrž jeho tupení; a nejen to: jeho tupení mu oplátí. ¹⁹Obrátí tedy tvář k pevnostem své země, ale klesne, padne a nenajdou ho. ²⁰Na jeho místo povstane někdo, kdo dá projít výběřčím vznešeným královstvím, ale po několika letech bude zlomen, a to ani hněvem ani bojem. ²¹Na jeho místo povstane Opovržlivý. Královská důstojnost mu nebude udělena, nýbrž nerušeně přitáhne a úskočně se zmocní království. ²²Jako povodní budou před ním odplaveny a zlomeny paže protivníků, právě tak i vůdce smlouvy. ²³S těmi, kteří se s ním spojí, bude jednat lstivě. Opovázlivě vytáhne s hrstkou pronárodů. ²⁴Nerušeně přitáhne do žirných krajín a učiní, co nečinili jeho otcové ani otcové jeho otců. Rozdělí mezi své lidi loupež, kořist a majetek a opevněným místům bude strojit úklady, až do času. ²⁵Vyburcuje svou sílu i srdce proti králi Jihu, potáhne s velikým vojskem. Král Jihu s vojskem velice velkým a zdatným se s ním utká v boji, ale neobstojí, protože mu budou nastrojeny úklady. ²⁶Ti totiž, kteří jídají jeho lahůdky, ho zlomí, jeho vojsko bude odplaveno, mnoho jich bude skoleno a padne. ²⁷Srdce obou těch králů budou plná zloby a u jednoho stolu budou mluvit lež, ale nezdarí se to, neboť konec je ještě odložen do jistého času. ²⁸Navrátí se tedy do své země s velikým jménem, ale jeho srdce bude proti svaté smlouvě. Podle toho bude jednat; pak se vrátí do své země. ²⁹Po jistém čase opět potáhne proti Jihu, ale podruhé to nebude tak jako poprvé. ³⁰Přitáhne na něj loďstvo Kitejců a bude zkrúšen. Opět bude sptívat a jednat proti svaté smlouvě. Obrátí se a přikloní k těm, kdo opustili svatou smlouvu. ³¹Jeho paže se napráhnou a znesvěť svatyni i pevnost, vymýtí každodenní oběť a dají tam ohyzdnou modlu pustošitele. ³²Ty, kteří jednají svévolně vůči smlouvě, přivede úlisnostmi k rouhání. Avšak lid, ti, kteří se znají ke svému Bohu, zůstanou pevní a budou podle toho jednat. ³³Prozíraví v lidu budou poučovat mnohé, ale budou po nějaký čas klesat pod mečem a plamenem, zajetím a loupeží. ³⁴Když budou klesat, naleznou trochu pomoci, ale mnozí se k nim připojí úskočně. ³⁵Někteří z prozíravých budou klesat, budou zkoušeni, třibeni a běleni pro dobu konce, totiž do jistého času. ³⁶Král bude dělat, co se mu líbí, bude se vypínat a činit větším nad každého boha a bude divně mluvit i proti Bohu bohů, co mu nepřísluší, a bude ho provázet zdar, dokud se nedovrší hrozný hněv, neboť rozhodnutí bude vykonáno. ³⁷Nepřikloní se ani k bohům svých otců ani k Oblíbenci žen, nepřikloní se k žádnému bohu, neboť se bude činit větším nade všechny. ³⁸Jen boha pevností bude ctít na jeho místě, zlatem, stříbrem, drahokamem a drahocennostmi bude ctít boha, kterého jeho otcové neznali. ³⁹Cizího boha uvede do opevněných pevností; kdo ho uzná, toho zahrne slávou. Takovým svěří vládu nad mnohými a jako odměnu jim přidělí půdu. ⁴⁰V době konce se s ním srazí král Jihu, ale král Severu proti němu zaútočí s vzbou a jízdou a obrovským loďstvem. Přitáhne proti zemím, zaplaví je a potáhne dál. ⁴¹Přitáhne i do nádherné země a mnozí klesnou. Z jeho rukou uniknou jen tito: Edóm, Moáb a přední z Amónovců. ⁴²Vztáhne svou ruku na četné země; ani egyptská země nevyvázne. ⁴³Získá vládu nad skrytými poklady zlata a stříbra a všemi egyptskými drahocennostmi. V jeho průvodu budou i Lúbijci a Kúšijci. ⁴⁴Ale vyděsí ho zprávy z východu a ze severu. Vytáhne s velikým rozhořčením, aby mnohé zahladil a vyhubil jako klaté. ⁴⁵Postaví své přepychové stany od moří k hoře svaté nádhery. Pak přijde jeho konec a nikdo mu nepomůže.“

Da 12:1-4 „V oné době povstane Mikael, velký ochránce, a bude stát při synech tvého lidu. Bude to doba soužení, jaké nebylo od vzniku národa až do této doby. V oné době bude vyproštěn tvůj lid, každý, kdo je zapsán v Knize. ²Mnozí z těch, kteří spí v prachu země, procitnou; jedni k životu věčnému, druzí k pohaně a věčné hrůze. ³Prozíraví budou zářit jako záře oblohy, a ti, kteří mnohým dopomáhají k spravedlnosti, jako hvězdy, navěky a navždy. ⁴A ty, Danieli, udržuj ta slova v tajnosti a zapečet tuto knihu až do doby konce. Mnozí budou zmateně pobíhat, ale poznání se rozmnoží.“

ČT .26 března – Čekání

Da 12:7-10.13 „⁷I slyšel jsem muže oblečeného ve lněném oděvu, který byl nad vodami veletoku... ⁸Slyšel jsem, ale neporozuměl jsem. Řekl jsem: „Můj pane, jaké bude zakončení toho všeho?“ ⁹Řekl: „Jdi, Da nieli, tajuplná a zapečetěná budou ta slova až do doby konce. ¹⁰Mnozí se vytřibí, zbělí a budou vyzkoušeni. Svěvolníci budou jednat svévolně; žádný svěvolník se nepoučí, ale prozíraví se poučí. ¹³Ty vytrvej do konce. Pak odpočineš, ale na konci dnů povstaneš ke svému údělu.““

Da 12:5-13 „⁵Já, Daniel, jsem viděl toto : Hle, povstali dva další muži, jeden na tomto břehu veletoku, druhý na onom břehu veletoku, ⁶a ten se otázel muže oblečeného ve lněném oděvu, který byl nad vodami veletoku: „Kdy nastane konec těch podivuhodných věcí?“ ⁷I slyšel jsem muže oblečeného ve lněném oděvu, který byl nad vodami veletoku. Zvedl svou pravici i levici k nebi a přísahal při Živém navěky, že k času a časům a k polovině, až se dovrší roztržení moci svatého lidu, dovrší se i všechno toto. ⁸Slyšel jsem, ale neporozuměl jsem. Řekl jsem: „Můj pane, jaké bude zakončení toho všeho?“ ⁹Řekl: „Jdi, Danieli, tajuplná a zapečetěná budou ta slova až do doby konce. ¹⁰Mnozí se vytřibí, zbělí a budou vyzkoušeni. Svěvolníci budou jednat svévolně; žádný svěvolník se nepoučí, ale prozíraví se poučí. ¹¹Od doby, kdy bude odstraněna každodenní oběť a vztyčena ohyzdná modla pustošitele, uplyne tisíc dvě stě devadesát dní. ¹²Blaze tomu, kdo se v důvěře dočká tisíce tří set třiceti pěti dnů. ¹³Ty vytrvej do konce. Pak odpočineš, ale na konci dnů povstaneš ke svému údělu.““

Da 7:25 „Bude mluvit proti Nejvyššímu a bude hubit svaté Nejvyššího. Bude se snažit změnit doby a zákon. Svatí budou vydáni do jeho rukou až do času a časů a poloviny času.“

Zj 11:3 „A povolám své dva svědky, a oblečení v smuteční šat budou prorokovat tisíc dvě stě šedesát dní.“

Zj 12:6.14 „⁶Žena pak uprchla na poušť, kde jí Bůh připravil útočiště, aby tam o ni bylo postaráno po tisíc dvě stě šedesát dní. ¹⁴Ale té ženě byla dána dvě mocná orlí křídla, aby mohla uletět na poušť do svého útočiště, kde ukryta před hadem byla zachována při životě rok a dva roky a polovinu roku.“

Zj 13:5 „A bylo jí dáno, aby mluvila pyšně a rouhavě a měla moc po čtyřicet dva měsíce.“